

на бой-тъ като изгубенъ; нъ тутакси при-
 помни си думы-тъ на женѣ-тъ си, кои-то му из-
 рече при отиваніе-то му въ бой-тъ, като го съ-
 вѣтуваше да призове име-то на Бога на Христия-
 ны-тъ, чрѣвъ кого-то, само може да побѣди вра-
 гове-тъ си. Хлодовикъ слѣзе отъ коня си, паднахъ
 прѣдъ войскѣ-тъ на колѣна-та си и съ сълзы
 моляше ся на Исуса: «Азъ молихъ мои-тъ бого-
 ве нъ тѣ нѣмать силѣ. Сега ся обрѣщамъ къмъ
 Тебѣ и желяжъ да вѣрвамъ въ Тебѣ. Избави ни
 отъ ржцѣ тѣ на врагове-тъ ми, тогава щѣ съмъ
 готовъ да ся кръстѣ въ Твое-то име.» Отъ тѣзи
 минутѣ обрѣнахъ ся бой-тъ, Хлодовикъ надвилъ на
 Аллеманы-тъ, и за християнство-то ся отворихъ
 врата къмъ Аллеманы-тъ и Франкы-тъ. Още въ
 сѣщѣ-тъ годинѣ Хлодовикъ и 3000 душъ отъ вой-
 скарѣ-тъ му ся покрѣстихъ въ Реймсъ. Негово-то
 обращеніе не е было основателно, то е было по-
 вече къмъ християнскѣ-тъ църквѣ нежели къмъ
 Христа, и прѣвъ всичкый-тъ му животъ, укорѣ-тъ
 му прилѣпяваше, че е изпълненъ отъ страсть за
 завоеваніе, самолюбіе, и коварство; нъ подъ него-
 во-то покровителство християнска-та църква може-
 ше да ся утвърди и распространи, и това още подъ
 едно-то по-чисто вѣроисповѣданіе отъ онова, кое-
 то Аллеманы-тъ бѣхъ приели.

Още при животъ-тъ на Хлодовика дойдохъ
 първи-тъ Евангелически вѣстители къмъ Аллема-
 ны-тъ на горный Рейнъ. *Фридолинъ* единъ младъ
 Ирландецъ, кой-то прие образованіе-то си въ единъ